Numer 260.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 26. Lutego 1821 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro 3,565. = Wydział Służby Publiczney.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Otrzymane przy Reskrypcie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi z daty 20. z. m. Nro $\frac{272}{852}$. z Stycznia, z Dyrekcyi Administracyinéy, Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z daty 9. z. m. b. r. następuiącéy osnowy:

w Imieniu Nayiaśniéyszego

ALEXANDRA Igo.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Z powodu przypadaiącéy w tym roku Uroczystości świąt Wielkanocnych w krótce po dniu 15. Kwietnia, w którym to dniu Rady Woiewódzkie w skutek Artykułu 10. postanowienia naszego z dnia 15. Maja 1816 r. zebraćby się na dwu tygodniowe po-

siedzenie powinny, wspomniony dopiero termin do zgromadzenia się ich przeznaczony, odraczamy ninieyszém do dnia 1. Maja r. b.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 9. Stycznia 1821 roku.

(Podpisano) ZAJĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi (podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady, (podpisano) Kossecki.

Zgodno z Oryginałem Radca Sekretarz Stanu Generał Brygady, (podpisano) Kossecki.

Za Zgodność

Sekretarz Generalny Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi (podpisano) Aug: Karski.

do publicznéy podaie wiadomości.

w Warszawie dnia 5. Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.

Filipecki, Sekr: Jener:

Nro. 3,696. 4.063. i 7,142. = Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Poleciwszy na zasadzie Reskryptu Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 30. z. m. pod dniem dzisieyszym Kommissarzom pięciu Obwodów Wisły dotykaiących, ostrzedz przez Wóytów Gmin nad-Wiślańskich mieszkańców, ażeby iuż tam, gdzie przy wylewie rzeki woda podebrała zabudowania, będącéy w nich zepsutéy paszy nie dawali bydłu i nie wystawiali tym sposobem Inwentarzy na pewną zarazę i zniszczenie; ogłasza toż ninieyszym przez Dziennik Woiewódzki, spodziewaiąc się: iż właściciele dóbr przyłożą usilności w zapewnieniu skutku rozporządzenia Rządu, wydanego w celu uchronienia ich samych i włościan zamieszkałych od dotkliwéy straty. Tam zaś gdzieby włościanin pozbawiony był tym sposobem możności zabezpieczenia paszy dla bydła, zapewnią pomoc iaką iuż w dobrach Rządowych udzielić zarządzono.

Pamiętać niemniéy należy na ostrzeżenie to przy nadchodzących porach paszenia Inwentarzy na pastwiskach rozmaitego rodzaiu, ażeby tam, gdzie woda po wylaniu opuszczaiąc się, muł zostawi, nie paszono bydła dopóki w następnych porach roku pastewniki

przez wodę deszczową spłukane, nie wyschną; tym bowiem sposobem tylko pasza do użycia zdatną bydź może.

w Warszawie dnia 13. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R REMBIELIŃSKI.

Filipecki, Sekr: Jener:

Nro. $\frac{561}{4006}$. — WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Przekonawszy się z protokułu śledczego pod dniem 5. Grudnia r. z. w mieście Babiaku spisanego, a przy rapporcie Kommissarza Obwodu Kujawskiego na dniu 15. Stycznia b. r. sobie przedstawionego, iż mosty pod Miastem Babiakiem, w Obwodzie Kuiawskim położonym, od których opłata na mocy przywilei Kommissyi Rzeczypospolitéy skarbu koronnego i Taryffy przez Rząd Pruski nadanéy, dotąd pobieraną była, nietrzymaią miary Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 5. Sierpnia 1817 r. oznaczonéy, a tym sposobem, w myśl Artykułu 5. Postanowienia rzeczonego, do opłaty mostowego nie kwalifikuią się i żadnego do niéy nie maią prawa; z tego przeto względu Kommissya Woiewódzka na zasadzie cytowanego wyżéy Postanowienia Xięcia Namiestnika Krolewskiego, zawiadamia Obywateli i Mieszkańców Woiewództwa Mazowieckiego, iż opłaty mostowego od mostów w territorium miasta Babiaka położonych, ninieyszym się uchylaią i odtąd nikomu takowych wymagać nie wolno. — Ktoby zaś tenże zakaz przestąpić poważył się, w ówczas na mocy Artykułu 14. tyle razy wspomnionego Postanowienia, iako oszukuiący do Sądu po ukaranie odesłanym zostanie.

Żeby więc téy woli Rządu zadosyć się stało, Obywatele i Mieszkańcy w każdym przypadku do Kommissarza Obwodu, iako Władzy nayblizszéy, a z kolei do Kommissyi Woiewódzkiéy zaskarżenia swe, w razie nieprawnie pobieranéy opłaty, podawać winni.

w Warszawie dnia 14. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. REMBIELIŃSKI.

Filipecki, Sekr: Jener:

NRO 4,534. WYDZIAŁ WOYSKOWY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Odezwą Kommissyi Woiewództwa Sandomierskiego uwiadomioną zostawszy, że nieiaki Józef Kusio w wieku spisowym będący, wyiechawszy z panem swoim W. Pie-

niążkiem dziedzicem Dóbr Łagowa w Obwodzie Radomskim położonych, do Warszawy, po skradzeniu niektórych rzeczy zbiegł, i niewiadomo gdzie się znayduie; zaleca Władzom Administracyino-Policyinym, aby tegoż Józefa Kusio, którego rysopis poniżéy zamieszcza, w Gminach swych ściśle śledzili, a uiętego właściwemu Kommissarzowi Obwodu pod strażą dostawili.

Wóyci i Burmistrze niniéyszemu poleceniu zadosyć uczynią, Kommissarze zaś Obwodowi skutku dopilnować są obowiązani.

w Warszawie dnia 5. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

O P I S.

Józef Kusio, ma lat 23, włosów czarnych, twarzy rumianéy.

Nro 70,851. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Otrzymane od Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia publicznego urządzenie, ustanowionych przy Uniwersytecie Królewsko-Warszawskim Stypendiów dla tych Uczniow, którzy się chcą poświęcić stanowi Nauczycielskiemu, umieszcza poniżéy dla wiadomości wszystkich Obywateli i Mieszkańców Województwa. Zarządzenie to daie sposobność wielu młodzieży utalentowanéy, ukształcenia się przyzwoitego i zarazem zapewni dla kraiu potrzebną liczbę uzdatnionych i prawdziwie światłych Nauczycieli.

w Warszawie dnia 17. Mca Grudnia 1820 r.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

R. Rembielinski. *Filipecki Sekr: Jener:*

Urządzenie Stypendiów przy Królewsko Warszawskim Uniwersytecie.

KOMMISSYA RZĄDOWA

Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego,

Chcąc młodzieży maiącéy zamiar oddać się ważnemu powołaniu Nauczycielskiemu, ułatwić nabywanie wyższych Nauk w Królewsko-Warszawskim Uniwersytecie, stanowi następuiące w téy mierze przepisy:

I.

1. Uczniowie szkół Woiewódzkich, którzy złożywszy z zaletą examen maturitatis, zechcą się oddać powołaniu Nauczycielskiemu, i w tym celu doskonalić się w wyższych naukach w Uniwersytecie Warszawskim, będą mogli mieć pomoc z funduszów edukacyynych czyli stypendium.

2. Uczeń Szkoły Woiewódzkiéy chcący się oddać powołaniu Nauczycielskiemu i otrzymać stypendium, przy weyściu do Klassy VI oświadczy chęć swoią Rektorowi, który mu obiaśni obowiązki Nauczycielskie i warunki, pod któremi otrzymać może pomoc, a odtąd mieć będzie szczególną baczność na iego postępowanie.

3. Skoro Rektor z Professorami uważać będzie, że uczeń w ciągu pobytu w Klassie VI. czyni dobrą o sobie nadzieię, wyrozumie go, czyli ma stałe przedsięwzięcie oddania się Nauczycielstwu, a przed złożeniem Examinu Maturitatis, doniesie o tém Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego z wyrażeniem, do iakich przedmiotów podaiący się naywiększą okazuie skłonność.

4. Po odbytym Examinie Maturitatis, złoży Uczeń opis życia z dowodami i deklaracyą na piśmie:— że dobrowolnie obiera zawód Nauczycielski i podaie się wszelkim ustawom i rozrządzeniom dla Nauczycieli przez Kommissyą Rządową Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego przepisanym, lub przepisać się maiącym. Rektor złożone sobie dowody i deklaracyą prześle Kommissyi Rządowéy wraz ze swoią opiniią i zdaniem Professorów o uczniu, poczém nastąpi decyzya Kommissyi Rządowéy, czyli uczeń może bydź zapisany na Stypendystę i iakie dalsze ma bydź iego przeznaczenie.

5. Oprócz Uczniów Szkół Woiewódzkich, przybywaiący młodzieńcy z zagranicy, lub z prywatnéy edukacyi chcący się kształcić na Nauczycielów, mogą bydź przypuszczani do stypendiów, po dopełnieniu wyżéy wspomnionych warunków.

6. Aby otrzymać stypendium, trzeba oprócz powyższych warunków, bydź przez rok Kollaboratorem przy szkole publicznéy, za umówioną nagrodą, chyba, że Kommissya Rządowa znaiąc młodzieńca zkądinąd, uwolni go od téy próby.

II.

7. Stypendia dzielą się na 3. Klassy.

1ey. iest Złł. 600 Sześćset
2ey. — — 800 Ośmset
3ey. — — 1000 Tysiąc

8. Otrzymuiący Stypendium złoży Kommissyi Rządowéy deklaracyą w następuiącéy treści:

a. że przez czas pobierania stypendium doskonalić się będzie w obranych sobie przedmiotach i innych związek z temi maiących.

b. że zdawać będzie półroczne własnoręczne raporta, o których niżéy.

c. stosować się do rad i przestróg Zwierzchności Uniwersyteckiéy.

d. że za każdy rok pobieranego stypendium, skoro zaydzie żądanie Magistratury Edukacyynéy, odsługiwać będzie kraiowi po roku w zawodzie Nauczycielskim.

e. że przed wysłużeniem się nie przyimie żadnego obowiązku w kraiu, a tém mniéy za granicą, bez wiedzy i zezwolenia Magistratury Edukacyynéy.

9. Wchodzący na stypendium w pierwszym roku kursów akademickich, nie może mieć wyższego stypendium niż Klassy pierwszéy.

10. Stypendyści zostawać będą pod szczególną opieką i dozorem Rektora i Professorów Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu.

11. Bez wiedzy i wyraźnego zezwolenia Kommissyi Rządowéy, Stypendysta nie może przyymować żadnych lekcyi, lub innych obowiązków.

12. Co półroku obowiązani są Stypendyści uzyskać od professorów świadectwo swoiéy pilności i składać maią Kommissyi Rządowéy półroczne rapporta, które obéymować będą: wykaz słuchanych przedmiotów, czytane dzieła w czasach wolnych od Prelekcyi i użycie reszty czasu. Takowe rapporta podawane będą na ręce Rektora Uniwersytetu, który zasiągnąwszy Professorów zdania o Stypendystach, prześle ie Kommissyi Rządowéy wraz ze swoią opinią.

13 Żaden Stypendysta z Wydziału do którego się zapisał, nie może przechodzić do innego, bez wyraźnego zezwolenia Kommissyi Rządowéy.

14. Stypendysta otrzymuiący zalety w iednym roku, posunięty będzie na rok następny na wyższe stypendium, a w przypadku zaniedbania się, z listy Stypendystów wymazany zostanie.

15. Otrzymuiący Stypendium, obowiązany będzie za każdy rok pobieranéy pomocy, przez rok ieden uczyć w Szkołach, tam gdzie go przeznaczy Kommissya Rządowa Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego Gdyby nie dopełniał należycie wysługi, winien będzie zwrócić wybrane całe stypendium.

III.

16. Stypendyści, którzyby przez cały przeciąg kursów, zachowywali się z zaletą, zostaną po ukończeniu kursów, przez rok ieszcze ieden przy Uniwersytecie i mieć będą Stypendium Złł. 1200. tysiąc dwieście. Takich Stypendystów nie może bydź więcéy iak 3ch w Wydziale Nauk pięknych i 3ch w Wydziale filozoficznym, i ci mieć będą tytuł Kandydatów do nauczycielstwa.

17. Przy końcu kursów, Rada Uniwersytetu podanych sobie przez Wydziały celuiących Stypendystów, przedstawi Kommissyi na Kandydatów z wymienieniem zalet każdego w szczególności.

18. Kandydaci nie będą obowiązani słuchać wszystkich kursów których iuż słuchali w poprzedzaiących trzech latach, lecz tylko tych przedmiotów w którychby im się za radą Rektora i Professorów Uniwersytetu, ugruntować wypadało.

19. Kandydaci z Wydziału filozoficznego mieć będą szczególniéy obowiązek bydź Preparatorami ku pomocy Professorom swego Wydziału, każdy Professorowi tego przedmiotu, któremu się szczególniéy oddać zamyśla.

20. Kandydaci obowiązani będą dawać lekcye przynaymniéy po trzy godziny na tydzień bez płatnie w tutéyszych szkołach publicznych (które im w szczególności wskazane zostaną).

21. Tak Stypendyści iako i Kandydaci niemaią prawa w pierwszym roku po wyiściu z Uniwersytetu, żądać wyższego stopnia, iak Nauczyciela przy szkołach Wydziałowych, chyba żeby Kommissya Rządowa Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego przez wzgląd na ich pilność i usposobienie, wyżéy ich użyć chciała.

22. Kandydaci zostawszy magistratami, skoro po dwuletniéy praktyce złożą examen i otrzymaią stopień Doktoratu, mogą mieć nadzieię, że będą wysłani kosztém funduszu edukacyinego za granicę.

w Warszawie dnia 22. Mca Lipca 1820 r.

(L. S) Za Ministra Prezyduiącego Radca Stanu
(podpisano) Staszyc.
(podpisano) Głuszynski, Sekr: Jlny.
Za zgodność *Jacyna* Sekretarz Uniwersytetu.

Nro 3,264. — Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Ninieyszym zawiadamia posiadaczów dóbr Poiezuickich opłacaiących czynsze, prowizye od kapitałów, komorne z domów Edukacyinych, niemniéy kogo tylko dotyczyć się może, iż stosownie do Dekretu Nayiaśnieyszego Pana z daty $\frac{\text{27. Listopada}}{\text{9. Grudnia}}$ 1820 roku w Opawie datowanego, Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z daty 30. Grudnia r. z. niemniéy Reskryptów Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu pod dniem 5. Stycznia r. b. Nro 104. i Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia

Publicznego z dnia 15. t. m. i r. Nro 219. wszelkie dochody Edukacyine iakiego bądź rodzaiu, które niegdy do zniesionéy kassy szkolnéy Woiewództwa Mazowieckiego wpływały; teraz tak co do bieżących iako i zaległych należytości, od dnia 1. Stycznia 1821 rachuiąc, do kassy Głównéy Poborów Woiewództwa Mazowieckiego wnoszone bydź maią. Kassa takowa ma swóy lokal w Warszawie, w Pałacu Rządowym Krasińskich zwanym, w któréy poborem JPan Psarski Kassyer trudni się.

w Warszawie dnia 15. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Sąd Policyi Poprawczéy Obwodu Warszawskiego Wydziału I.

Uwiadamia szanowną publiczność, a w szczególności Jana Gibrowskiego byłego żołnierza z półku 1. jazdy polskiéy, a teraz z pobytu niewiadomego, iż następuiące papiery do niego należące, odebrano nieiakiemu Maciejowi Lewickiemu, który ich prawnego posiadania wykazać nie mógł.

1. List otwarty Kommissyi Woiewództwa Podlaskiego. — 2. Passport pruskiéy Regencyi Kwidzyńskiéy.— 3. Uwolnienie z służby Woyska Polskiego.— 4. Zaświadczenie wydane przez Wóyta Gminy Kamionka Ludzka, w Woiewództwie Podlaskiém.

Niemniey uwiadamia Jana Dąbrowskiego również z pobytu niewiadomego, iż iego trzy prywatne zaświadczenia podpisane przez Felixa Maurer. — Młodeckiego i Cołkoskiego, także przy Macieju Lewickim znalezione.— Oraz wzywa wymienionych właścicieli, aby po swe papiery bądź osobiście, bądź przez upoważnionego pełnomocnika do Sądu naszego zgłosili się.— w Warszawie dnia 31. Stycznia 1821 r.

Godlewski Prezyd:

Sąd Policyi Poprawczéy Obwodu Warszawskiego Wydziału II.

Maiąc w Depozycie swym kożuch i bóty przez Jana Sadowskiego, o znaczne kradzieże i fabrykowanie pieczęci Rządowych w spólnictwie, tudzież o ucieczkę z więzienia obwinionego, przy ucieczce zostawione; wzywa właścicieli wspomnionych effektów, aby się w dni 30 do Sądu Naszego wraz z dowodami prawa własności, w celu odebrania tychże rzeczy zgłosili, w przeciwnym albowiem razie też effekta na Skarb publiczny przysądzone zostaną. w Warszawie dnia 13. Lutego 1821 r.

A. Ligowski

DODA-

DODATEK DO NUMERU 260.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

Nro 870. — Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Odwołuiąc się do zawiadomienia swego przez Dziennik Woiewódzki Nro 259. ogłoszonego, względem rozpocząć się maiącéy tegoroczném rewizyi spisu Woyskowego w Obwodach, zwraca uwagę Wóytów Gmin i Burmistrzów Miast, ażeby wszelkie dowody dla uzyskania wyłączenia od służby Woyskowéy, spisowym służyć maiące, (dla których takowe wyłączenia przez Kommissyą Woiewódzką przyznane ieszcze niezostały) wcześnie przygotowali.

Dla zapewnienia dostateczności tychże dowodów, podaie do powszechnéy wiadomości wypis Oddziału III. Instrukcyi w téy mierze Delegacyom zaciągowym przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi tudzież Woyny pod dniem 10. b. m. Nro $\frac{1260}{441}$. wydanéy, a to iak następuie:

ODDZIAŁ III.

Obiaśnienie wyłączeń od Spisu Woyskowego.

Artykuł 18.

Dla uniknienia wszelkich mylnych tłumaczeń o wyłączeniach, wskazuią się Delegacyom zaciągowym następuiące w działaniu prawidła, oparte na Postanowieniach NAYJASNIEYSZEGO CESARZA JMCI i KROLA, tudzież Xięcia Namiestnika Królewskiego.

Artykuł 19.

Wyłączenie od zaciągu udzielone iedynakom, Art: 2. pod litt: *a*, Postanowienia NAYJASNIEYSZEGO PANA z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r., nadane im było iedynie w zamiarze zapewnienia rodzicom na starość pomocy i wyręczenia w gospodarstwie.

ARTYKUŁ 20.

Wynika więc ztąd, że iedynak dopóki oyciec lub matka żyią, powinien bydź wolny od spisu woyskowego. — Po śmierci zaś rodziców, ieżeli nieodziedziczy żadnego gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, kwalifikuiących go do wyłączenia, lub przed śmiercią rodziców nie ożeni się, gdy nakoniec w tym zakresie czasu nie wyidzie z wieku spisowego, iako należący do spisu woyskowego uważany bydź powinien.

ARTYKUŁ 21.

Ieżeli znaydzie się dwóch synów z podwóynego małżeństwa, to iest: obay z iednéy matki a każdy z innego oyca, natenczas syn z pierwszego małżeństwa spłodzony, nie może bydź uważany za jedynaka, z powodu że matka iego ma drugiego syna z powtórnego małżeństwa, i należeć będzie do zaciągu, ieżeli nieodziedziczy po oycu gospodarstwa rolnego, rękodzielni lub handlu, albo też przed zeyściem iego nie ożeni się.— Co się zaś tycze z powtórnego małżeństwa, ten będąc względnie oyca swego iedynakiem, mieć będzie z takowego tytułu prawo do wyłączenia, aż do czasu, póki drugi syn z tegoż małżeństwa spłodzonym nie zostanie.

ARTYKUŁ 22.

Toż samo ma się zupełnie rozumieć o dwóch synach z iednego oyca, a każdy z innéy matki spłodzonych.

ARTYKUŁ 23.

Na przypadek gdyby weszli w związki małżeńskie wdowiec z wdową, maiący iedno z nich, lub oboie z pierwszego małżeństwa po iednym synie, ci synowie maią bydź uważani za iedynaków. — Jedynactwo to iednak upada, gdyby z powtórnego małżeństwa urodził się trzeci syn lub więcéy dzieci, chyba ieżeliby ci wszyscy pomarli; w takim razie synowie z pierwszego małżeństwa, wracaią do prawa iedynactwa.

ARTYKUŁ 24.

Wyłączenie udzielone Artykułem 2m. litt: *b*, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$. Października 1816 r., dla iednego syna w każdéy familii, wybranego przez rodziców lub opiekunów, nastąpiło z tego samego powodu co i dla iedynaków, to iest: dla zapewnienia rodzicom na starość pomocy i wyręczenia w gospodarstwie, niemniéy dla zabezpieczenia małoletnim braciom i siostrom opieki w osobie iednego z braci, na przypadek śmierci rodziców. Nakoniec dla zarządzenia pozostałym po nich gospodarstwem, w celu zapobieżenia upadkowi onegoż.

Artykuł 25.

Wypada więc ztąd, iż w familii gdzie są synowie wyszli z wieku spisowego, lub niedoszli lat 20, lecz zdolni do trudnienia się gospodarstwem, albo też maiący prawo wyłączenia z iakiegokolwiek bądź powodu, tam wolność wyboru nadana rodzicom lub opiekunom, upada.

Artykuł 26.

Wiek w którym niedoszli lat spisowych, uważani bydź powinni za zdolnych do trudnienia się gospodarstwem, liczy się od lat 17. skończonych.

Artykuł 27.

Zastrzega się iednak: iż gdyby synowie niebędący ieszcze w wieku spisowym, a maiący lat 17. lub więcéy, niemogli bydź wyręczeniem rodzicom, dla braku sił fiizycznych lub obłąkania umysłu, dla kończenia nauk w szkołach publicznych, lub uczenia się rzemiosła, w celu zapewnienia sobie na przyszłość stanu iakowego, na ten czas wolno iest rodzicom lub opiekunom, wybrać do wyłączenia syna w wieku spisowym będącego.

Artykuł 28.

Jeżeli synowie w powyższéy kategoryi będący, dla braku sił fizycznych lub moralnych, nie będą w stanie pomagać rodzicom, rzecz tę Delegacya zaciągowa na mieyscu rozpozna i zanotuie stosowną opinią do następnego rozpoznania Kommissyi Super-rewizyinéy, która podług Artykułu 82. ninieyszéy Instrukcyi, zjedzie do miasta obwodowego.

Artykuł 29.

Jeżeliby zaś kończenie nauk lub uczenie się rzemiosła, niedozwoliło synowi bydź przy rodzicach, a tém samém ich wyręczać, na ten czas świadectwo władzy szkolnéy, co do pierwszego przypadku, a świadectwo Burmistrza lub Wóyta gminy, co do drugiego, powinny bydź przesłane Kommissyi Woiewódzkiéy, iako w okoliczności niepotrzebuiącéy naocznego przekonania się. — Gdy opinia Delegacyi zaciągowéy zgądzać się będzie z zdaniem Kommissyi Super-rewizyinéy, rzecz powinna bydź załatwioną podług teyże opinii. — Wrazie zaś sprzeczności zdań, okoliczność cała ma bydź odesłana Kommissyi Woiewódzkiéy do ostatecznéy decyzyi.

Artykuł 30.

Wybór rodziców lub opiekunów, przestaie nadawać prawo do wyłączenia, ieżeli ieden z synów kwalifikuiących się do służby, w przeciągu czasu, nim na zaciąg powołany zostanie, nabędzie iakowego tytułu wyłączenia, wyiąwszy atoli kalectwa lub niedołężności, czyniących go niezdolnym do zatrudnień. Ten ostatni przypadek powinien

bydź stosownie do Artykułu 1, Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{17}{29}$ Lipca 1819 r., podany pod decyzyą Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Woyny.

Artykuł 31.

Po śmierci rodziców, wybrany syn do wyłączenia, wraca w obowiązek należenia do spisu, chyba żeby prawnie powołany był na opiekuna małoletnich braci i sióstr, doszedł 30tu lat wieku, lub innym tytułem wyłączony został, albo też gdyby dowiedzioném było, iż dla zarządzenia pozostałego po rodzicach gospodarstwa był potrzebnym.— Na ten ostatni przypadek, chociażby wybór przez rodziców, nie był przed ich śmiercią uskuteczniony, opiekuni prawo maią dla zapobieżenia upadkowi gospodarstwa, wybrać iednego syna, trzymaiąc się ściśle prawideł, podług których rodzicom iest dozwolony wybór.

Artykuł 32.

Co się tycze synów którzy przed Postanowieniem NAYJASNIEYSZEGO CESARZA JMCI i KROLA z dnia $\frac{17}{29}$ Lipca 1819 r., wybrani zostali przez rodziców lub opiekunów do wyłączenia od zaciągu, na mocy służącéy im w ówczas nieograniczonéy w téy mierze wolności i w tém zaufaniu Prawa pożenili się, ci od zaciągu wolni bydź powinni, stosownie do decyzyi Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 30. Listopada 1819, chociażby nawet inni onych bracia mieli wyłączenia.

Artykuł 33.

Wypadek powyższym Artykułem zastrzeżony, powinien bydź iednak udowodniony aktem urzędowym wyboru, iako też wypisem z aktów Urzędnika stanu Cywilnego przekonywaiącym, że wybor i następnie związek małżeński, przed wzmiankowaném Postanowieniem miały rzeczywiście mieysce; gdyż w takim tylko przypadku, wyłączenie tego rodzaiu, mogłoby bydź uważane za uwalniaiące od zaciągu.

Artykuł 34.

Wyłączenie Art: 2. litt: c, rzeczonego wyżéy Postanowienia, udzielone bratu maiącemu opiekę nad małoletniemi braćmi i siostrami, których rodzice nie żyią, trwa aż do czasu ukończenia opieki.

Artykuł 35.

Jeżeli w familii jakiéy znayduią się bracia maiący wyłączenie od zaciągu i wszelkie przymioty do sprawowania opieki, na tenczas żaden z braci w wieku spisowym będących, nie może bydź wybrany na opiekuna.

ARTYKUŁ 36.

Gdyby bracia niekwalifikuiący się do spisu, nie mogli lub nie byli zdatnemi do sprawowania opieki, w takim razie okoliczność ta przez Delegacyą zaciągową ma bydź zanotowaną. — Dowody zaś na to powinny bydź przez strony których się dotycze, przesłane Kommissyi Woiewódzkiéy, która takowe wraz z całém wyłożeniem rzeczy i opinią swoią pod ostateczne rostrzygnienie Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Woyny przedstawi.

ARTYKUŁ 37.

Przez nadanie Artykułem 2m litt: d, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r, wyłączenia wdowcom maiącym dzieci, prawo chciało zapewnić troskliwy dozór nad dziećmi.

ARTYKUŁ 38.

Wypływa więc z tego, iż wdowcy maiący dzieci, chociażby w powtórne weszli związki, pozostaią przy prawie wyłączenia, dopokąd dzieci z pierwszego małżeństwa żyć będą.

ARTYKUŁ 39.

Wdowcy iednak, którym przed doyściem lat 30. dzieci pomarły, należą do spisu, chociażby z powtórnego małżeństwa mieli dzieci, którychby matka żyła.

ARTYKUŁ 40.

Nie mogą bydź pociągnięci pod ten obowiązek ci, którzy ożenili się przed ogłoszeniem Postanowienia Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r, lub doyściem lat spisowych. — Dla nich bowiem będąc nadane Art: 2. tegoż postanowienia sub litt: h, wyłączenie bez warunkowo, nie można ich, chociażby nawet wdowcami bezdzietnemi byli, pociągać do spisu woyskowego.

ARTYKUŁ 41.

Nadane wzmiankowanym wyżéy Artykułem 2 litt: e, wyłączenie cudzoziemcom i ich synom zrodzonym za granicą przed ich przybyciem do kraiu, służy im na zawsze wszystkim bez wyiątku, nawet tym, którzy będąc rodem z części Xięztwa Warszawskiego, do Austryi, Prus i wolnego miasta Krakowa odpadłych, w iakimkolwiek bądź czasie w Królestwie Polskiém osiedli.

ARTYKUŁ 42.

Wyłączenie dla Urzędników i Officyalistów cywilnych etatowych, udzielone pod litt: g, tegoż artykułu Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816, służy im z tego tytułu tak długo, iak na urzędzie zostawać będą.

ARTYKUŁ 43.

Co się zaś tycze Wóytów Gmin, ci udowodnić prócz tego powinni, że są właścicielami dóbr ziemskich i sami obowiązki Urzędu tego sprawuią, tak iak to Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 26. Września 1820 r., przepisuie; inaczéy nie będą mogli bydź uwolnieni od zaciągu.

ARTYKUŁ 44.

Wyłączenia pod litt: f, h, i, Artykułu 2, Postanowienia z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r. obięte, służą na zawsze.

ARTYKUŁ 45.

Wyłączenia zaś pod. litt: k, l, m, n, o, q, tegoż Art: i Postanowienia, wskazane, trwać maią, dopóki powody dla których udzielone zostały, nie ustaną, to iest: Duchowni, Proffesorowie, Doktorowie, Lekarze, ucznie i t. d, przez ciąg trwania ich w tém powołaniu lub sposobienia się w naukach. — Kalecy, niedołężni i nie maiący wzrostu potrzebnego, dopóki przyczyny, czyniące ich niezdolnemi do służby, nie ustaną.

ARTYKUŁ 46.

Wreszcie co do duchownych; Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 11. Lutego 1817, tudzież Postanowienie NAYJASNIEYSZEGO PANA z dnia $\frac{6}{18}$ Marca t. r., dostatecznie obiaśniaią, iak ma bydź zastosowane Prawo do wyłączenia, mianowicie kleryków świeckich.

ARTYKUŁ 47.

Przedsiębiorcy rokodzielni i fabryk, tudzież artyści, maystrowie i ich czeladź, stosownie do Postanowienia NAYJASNIEYSZEGO PANA z dnia $\frac{17}{29}$ Lipca 1819 r., otrzymywać będą od Kommissyów Rządowych Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Woyny, szczególne uwolnienia, a to według uznania ich użyteczności dla kraiu.

ARTYKUŁ 48.

Wyłączeni Postanowieniem z dnia 10 Czerwca 1817 i $\frac{4}{16}$ Lutego 1819 r. etc., wolni od zaciągu zostaną, dopóki powody takowych wyłączeń istnieć będą.

ARTYKUŁ 49.

Nadmienia się przytém, iż wydane przez Generała Dyżurnego zaciągowym świadectwa, że przyiętemi niezostali, z powodu złéy budowy ciała, słabości zdrowia lub braku wzrostu, niepowinny bydź uważane za wyłączaiące ich na zawsze od służby woyskowéy, albowiem gdyby późniéy przyczyny te ustały, na tenczas wchodzą w kategoryą należących do spisu. Dla tego, dopóki nie wyidą z wieku spisowego, lub nie nabędą wyłączenia od zaciągu na zawsze, przy każdoroczney rewizyi przed Delegacyą zaciągową i Kommissyą Super-rewizyiną stawieni bydź powinni.

Do powyższych Kommissyi Rządowych zastrzeżeń i objaśnień, spisowi w żądaniu uwolnień od obowiązku służenia w Woysku, nie mniéy i Urzędnicy Gminni zastosować się maią.

Co do formy sporządzenia dowodów przez Urzędników Gminnych, mianowicie względem iedynaków i wybranych, Kommissya Woiewódzka odwołuiąc się do zarządzenia swego z dnia 26. Lutego 1818 roku przez Ner 89. Dziennika Woiewódzkiego ogłoszonego, zaleca Urzędnikom Gminnym: ażeby takowe z wszelką dokładnością, skrupulatnością i rzetelnością sporządzali, a to pod odpowiedzią z urzędu za wszelkie podeyście, niepewności, lub wynikaiące ztąd dla kogokolwiek bądź złe skutki.

Przyznane w roku zeszłym przez Kommissyą Woiewództwa Mazowieckiego od obowiązku służenia w woysku na zawsze uwolnienia, na nowo przez Delegacyą zaciągową sprawdzanemi iuż nie będą, wyiąwszy przypadki, ieżeliby względem ich rzetelności, z ważnéy przyczyny, podeyrzenie miało mieysce.

Co się tyczy osób wieku spisowego nowo do Gminy zkąd inąd przybyłych, lub z liczby nieletnich do liczby spisowych przechodzących; względem tych prawo do wyłączeń Delegacye zaciągowe sprawdzać, odebrały polecenie.

Uwolnieni przez Kommissyą Woiewódzką témczasowie, przed Delegacyą stawić się są obowiązanemi, która roztrząsać będzie, czyli czasowe przyczyny wyłączenia, nie ustały.

Wszystkie dowody dla uzyskania uwolnień w przynależnéy formie przygotowane, Delegacyi przełożonemi bydź maią, która takowe sprawdzi, na niedostatecznych przyczyny odrzucenia zanotuie, a dostateczne témczasowo poświadczać będzie.

Tak zawidziane dowody, bez różnicy pierwszego lub drugiego rodzaiu, do księgi spisowéy Gminy każdey przez Delegacyą i Urzędnika mieyscowego podpisanéy, załączywszy, Wóyci i Burmistrze bezpośrednio i iak nayśpieszniéy Kommissyi Woiewódzkiéy do dalszéy Decyzyi odesłać maią, ażeby przez opóźnienie, dla kogokolwiek bądź przykrości, własnéy odpowiedzialności i kosztów uniknęli.

Dowody wyłączeń Delegacyom nieokazane, lub późniéy dla niedostateczności wykrytych przerabiane, chociaż do Kommissyi Woiewódzkiéy odesłanemi bydź mogą, iuż przez to samo podług natury rzeczy podeyrzeniu o ich rzetelności ulegać muszą. Że zaś oddzielne onych sprawdzenie przedsiębrać wypadnie, przeto koszta z tąd wynikłe, w miarę potrzeby, Urzędnicy Gminni ponosić i do odpowiedzialności za uchybienie formy przepisów i opóźnienie sporządzenia prawnych dowodów, karze porządkowéy ulegać będą, wyiąwszy przypadki udowodnienia nadzwyczaynych w téy mierze przeszkód.

Dowody nierzetelne przez Urzędników Gminnych sporządzone lub poświadczane, ściągną na tychże odpowiedzialność przed Sądami właściwemi, stosownie do prawa; dla tego Kommissya Woiewódzka skrupulatne w téy mierze postępowanie onym zaleca.

Niemniéy Urzędnik Gminny byłby odpowiedzialnym, ieżeliby spisowemu do przygotowania potrzebnych dowodów, z przyczyny opieszałości, niechęci, lub iakiéykolwiek bądź innéy, nie stał się pomocnym, albo takowe opóźnił. Ninieysze upomnienie szczególniéy dotycze się Naddzierżawców Dóbr Rządowych, ażeby iako Wóyci, mieszkańcom swych Gmin prawnéy nieodmawiali opieki, i takową sumiennie nad niemi rozciągali.

Dla dostatecznego obiaśnienia spisowych, w iakich przypadkach i pod iakiemi warunkami w obowiązku służenia w Woysku przez zastępców wyręczyć się mogą, Kommissya Woiewódzka Oddział VI. wspomnionéy na początku Instrukcyi Kommissyi Rządowych w téy Kategoryi do publicznéy podaie wiadomości iak następuie:

ODDZIAŁ VI.

O Zastępcach.

ARTYKUŁ 100.

Gdy dawanie zastępców iest spisowym dozwolone Artykułem 4m Postanowienia NAYJAŚNIEYSZEGO PANA z dnia $\frac{5}{17}$ Października 1816 r., przeto ci przyimowani bydź powinni, według następuiących Prawideł:

a) Jeżeli zastępca z względu wzrostu, budowy ciała i sił fizycznych iest zdolnym do służby.
b) Jeżeli sam iako spisowy nie iest powołany do służenia z własney osoby w woysku.
c) Jeżeli Władza mieyscowa dostateczną będzie widziała pewność, że oświadczaiący się dać zastępcę, na przypadek popełnienia dezercyi przez swego zastępcę, sam stawi się do służby, lub też innego da zastępcę i wynagrodzi wartość effektow przez zbiega uniesionych. Oświadczaiący się dać zastępcę, winien pewność takową udowodnić świadectwem Władzy mieyscowey.
d) Jeżeli zastępca dostawiony będzie przez Kommisyą Woiewódzką w ciągu poboru.

Gdyby spisowy chcący bydź zastąpionym, powyższych warunków niedopełnił, na ten czas sam w czasie poboru na zaciąg wydanym bydź powinien.

Podawszy tym sposobem Kommissya Woiewódzka wszystko do publicznéy wiadomości, co tylko Urzędników Gminnych i samychże spisowych względem odbydź się maiącéy Rewizyi spisu, dotyczeć może; wzywa ich gorliwości ażeby usilnie starali się takową rewizyą przez swą rzetelność i skrupulatne zastosowanie się do przepisów, iak naydokładnieyszą uczynić.

Kommissya Woiewódzka w czasie kilkoletniego swego Urzędowania, przekonała iuż zapewne wszystkich właścicieli dobr iak wielkiey przyłożyła usilności, ażeby powoływanie zaciągowych do Woyska, żadnéy Gminie w miarę iey ludności uciążliwym niebyło. Ze się niemniey starała wszystkie, przemysłowi lub rolnictwu pożyteczne osoby od oddania do Woyska ochronić; oszczędzała nawet zawsze wszystkich bez wyiątku żonatych, chociaż data zawartego małżeństwa, do uwolnienia żadnego niedawała prawa.

Jeżeli takowe przezorne i pracowite postępowanie Władzy wykonawczéy, przyzwoicie ocenioném będzie, powątpiewać Kommissyi Woiewodzkiéy nienależy, że Właściciele dóbr będąc zarazem Wóytami Gminnemi, strzedz się zechcą wszelkiego taienia spisowych, i przesadzonego wymagania uwolnień, inaczey równowaga publicznego obowiązku względem ludności Gmin utrzymaną bydźby nie mogła i przy ochronie iednych, drugie Gminy tym więcey na swey ludności tracić by musiały. Na ostatek w przypadku trudności dostawienia zaciągowych do Woyska co rocznie potrzebnych, nie tylko żonaci i gospodarze ochronionemi bydźby nie mogli, ale nadto Rząd zostałby zniewolonym do zmnieyszenia prawnych wyłączeń.

Ile z iedney strony skorość do małżeństwa, z przyczyny dotychczasowey ochrony żonatych, dla właścicieli dóbr i całego kraiu użyteczną staie się; tyle z drugiey strony w miarę tegorocznego doświadczenia, utrudza iuż poniekąd pobór wolnych do Woyska ludzi.

Wóyci przeto i Burmistrze zwracaiąc na to swą uwagę starać się powinni, ażeby zawsze w Gminie każdey znaydowała się dostateczna liczba ludzi nie żonatych, do służenia w Woysku zupełnie zdolnych, familiom i gruntowi mniey potrzebnych; w braku bowiem takich, żonaci do wyłączenia nie maiący prawa, ochronieni bydźby niemogli, czego właśnie Kommissya Woiewódzka względem przyszłego do Woyska poboru, obawiać się znayduie przyczynę.

w Warszawie dnia 20. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembieliński.

Filipecki. Sekr: Jener:

DODATEK DRU-

DODATEK DRUGI DO NUMERU 260.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

Nro. $\frac{1370}{8183}$ — Wydział Administracyiny.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Stosownie do postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 30. Maia 1818 r. odbywać się maią co lat dwa w Warszawie wystawy dzieł znakomitych przemysłu kraiowego. Ponieważ takowa wystawa przypada w roku bieżącym, przeto w tém celu Kommissya Woiewódzka ogłasza wszystkim obywatelom i mieszkańcom Woiewództwa Mazowieckiego, chcącym korzystać z téy wystawy, iż wszystkie wyroby przemysłu kraiowego, zalecaiące się użytkiem swym, iako to: płody znakomite rolnictwa, kunsztów, rękodzieł; równie twory sztuk pięknych, iako to: malarstwa, snycerstwa, rzeźbiarstwa, mogą bydź na wystawę publiczną przysyłane.

Każdy maiący wyrob kraiowy, winien takowy w pakach dobrze opatrzonych franco pod adresem Sekretarza Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi Skorzewskiego, naydaléy do dnia 10 Czerwca r. b. do Warszawy przysłać; z wyrażeniem: mieysca Fabryki, nazwiska fabrykanta, lub ilości rzeczy przesełaiącéy się, tudzież czyli z płodu zagranicznego lub kraiowego iest wyrobioną; a w ostatnim przypadku, z czyiego płodu i zkąd? Jeżeliby właściciel lub od niego zlecenie maiący, z dziełem do wystawy przeznaczonym sam osobiście do Warszawy przybył, również do wspomnionego Sekretarza zgłosić się powinien.

Wystawa nadesłanych dzieł w lokalu umyślnie na to przez Rząd bezpłatnie obmyślonym, zacznie się od dnia 15. Czerwca, i trwać będzie do d. 30. tegoż miesiąca r. b.

W trzeciem tygodniu to iest od 1go Lipca r. b. przedmioty wystawione będą mogły bydź przedawane; w tém celu właściciel dzieła żądaiący przedaży onego, oświadczenie swoie przy przesłaniu dołączyć, i ostateczną cenę wyrazić powinien.

W tymże samym czasie wydział biegłych z pięciu osób przez Rząd wybranych ustanowiony, zda sprawę o przedmiotach na widok publiczny wystawionych; poczem właściwe Kommissye Rządowe, nagrody pieniężne lub medalowe tworzycielom dzieł za naylepsze osądzonych rozdadzą, i przez pisma publiczne ogłoszą.

w Warszawie dnia 23 Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

170

Nro. 6,326. = Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaiąc do powszechnéy wiadomości, iż JXiądz Szymon Szumowski, Kommendarz przy Kościele parafialnym w Cielądzu, i JXiądz Franciszek Godlewski, Wikaryusz przy Kościele parafialnym w Gąbinie, po odbytym przez siebie w konsystorzu Łowickim konkursowym Examinie, w dniu 29 Listopada r. z. dowiedli dostateczną kwalifikacyą, do otrzymania Beneficium curatum, a zatém wzywa interessowanych w tém kollatorów, aby w podawaniu Kandydatów na Beneficia, do wydanego pod dniem 20 Stycznia 1818 r. w Nro 84 Dziennika Woiewódzkiego umieszczonego zarządzenia stosowali się.

w Warszawie dnia 15. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro. 1,420. — Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dopełniaiąc Reskryptu Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, z dnia 7. Stycznia r. b. Nro $\frac{296}{36}$. w skutek odezwy Prezesa Naczelnego Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, do Xięcia Namiestnika Królewskiego uczynioney, polecam Kommissarzom Delegowanym, Wóytom Gmin, Burmistrzom Miast, Obywatelom i mieszkańcom Woiewództwa Mazowieckiego, ażeby nieiakiego Bernharda Szwaba, inaczey Hesza Meyera Nathan niżey opisanego, iako nader niebezpiecznego zbrodniarza, na którego schwytaniu wiele zależy, wszędzie śledzili; a wrazie ujęcia, pod dostateczną strażą i mocnem zabezpieczeniem od ucieczki, władzom Pruskim za rewersem oddali.

w Warszawie dnia 17. Mca Lutego 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
R. Rembielinski. *Filipecki Sekr: Jener:*

O p i s a n i e:

Bernhard Szwab, albo Hesz Meyer Nathan, Wyznania Moyżeszowego, 30. lat maiący, 5 stóp 5. cali wysoki, postaci mocney — koloru twarzy brunatnego, zdrowego, twarz ma grubą, szeroką, włosy brunatno rudowate, mocne, kędziorowate,

obcięte, oczy szare zielonawe żywe; nos gruby, usta nieco duże, czoło małe, brodę okrągłą. — Rodem z Eichstadter w Badeńskim, mówi dyalektem szwabskim, z względu szczególnych znaków powierzchownych, nadmienia się: iż ma głowę wielką, wargę spodnią dosyć mocną, nieznaczne znaki od krost, ręce białe bardzo cieliste, pęchierzyki małe nad i pod oczami, chód ma ciężki nieco powlekły, spokoyny, grzeczny, i na pozór umysł łagodny.

DYREKCYA JENERALNA STAD i STACYI STADNYCH KROLESTWA POLSKIEGO.

Podaie ninieyszém do wiadomości publicznéy, iż w celu ułatwienia Obywatelom i Mieszkańcom Królestwa Polskiego sposobności korzystania w dalszym ciągu z zakładu stada Królewskiego, do rozkrzewienia dobrego rodu koni w tym kraiu przeznaczonego, ustanowione zostały, podobnie iak w upłynionych latach cztery Stacye Stadne Prowincyonalne, do których ogiery Królewskie z główney Stacyi Janowa rozprowadzonemi będą. — Podług rozporządzeń w téy mierze uczynionych, a w których zastosować się wypadło do liczby ogierów i okoliczności, z zapewnieniem wygodnego umieszczenia i Administracyi tey służby w związku będących, niemniey do punktów gdzie konkurrencya w doprowadzeniu klacz naylicznieysza iest spodziewaną, oznaczonemi zostały mieysca na pomienione stacye Stadne.

1. w Woiewództwie Podlaskiém, miasto Janów.
2. — — Mazowieckiém, Wilanow pod Warszawą.
3. — — Kaliskiém, miasto Sieradz.
4. — — Płockiem, miasto Drobin.

Stacye powyższe z których każda składać się będzie z liczby niżéy wyrażonéy ogierów, iako to:

w Janowie pod dozorem Inspektora Stad Królewskich JP. Ritze z ogierów trzynastu to iest:

z Celnych 2.— pierwszey Klassy 6.— drugiey Klassy 3.— trzeciey Klassy 2.—

w Wilanowie pod dozorem Podkoniuszego P. Kobylewskiego, tudzież w Drobinie pod dozorem P. Łaskiego, każda z ogierów dwunastu to iest:

Pierwszey Klassy 6.— drugiey Klassy 4.— Klassy trzeciey 2.—

w Sieradzu zaś pod dozorem Podkoniuszego P. Bernatowicza, z ogierów ośmnastu, to iest:

Pierwszéy Klassy 7.— drugiey Klassy 8. — trzeciey Klassy 3. — otwartemi zostaną z dniem 1. Marca r. b. i trwać będą do końca Czerwca r. b.

W tym przeciągu czasu wolno iest każdemu z mieszkańcow krajowych, do każdéy z wyszczególnionych powyżey stacyi Stadnych, podług tego iak komu dogodniey i bliżey będzie, prowadzić klacze krajowe, do wydania pięknego rodu koni uzdolnione, byle te niebyły z wadami znacznemi dziedzicznemi, to iest: z białą lub czarną kataraktą na oczach, narościami róznego gatunku na nogach, tudzież z iaką

bądź inną widoczną lub podeyrzaną słabością. — Instrukcyą dozorniącym nad stacyami Stadnemi przepisaną, zaleconém zostało stósowanie się w wyborze ogierów, ile tego oznaczona dla każdego liczba klacz dozwoli, do życzenia właścicieli, oraz iak nayściśleysze zachowanie koleynego porządku w stanowieniu, względem którego taż Instrukcya i przepisane Urządzenia, obeymuią równie prawidła, szczegółowe zastrzezenia, o iakowych każdy Interessant na mieyscu potrzebne poinformowanie poweźmie.

W ogólności zaś zastrzega się: iż każda klacz do Stacyi Stadney prowadzona, opatrzona bydź winna w świadectwo właściciela, obeymuiące opis takowey po szerci, latach i wzroście, wedle dawnieyszych ogłoszeń, a podpisem i pieczęcią Woyta Gminy lub Burmistrza miasta, albotéż komu to łatwość dozwoli, Kommissarza Obwodowego stwierdzone; nieopatrzeni bowiem takowemi, sami sobie przypiszą trudności, iakowych w niedopuszczeniu do stanowienia ich klaczy, doznaią.

Opłata od stanowienia każdéy klaczy na fundusz staienny ustanowioną została na rok bieżący w znizonéy cenię iak następuie:

Od ogierów Klassy 1. po Złpol: 18 — Od ogierów Klassy 2. po Złpol: 12.— Od ogierów Klassy 3. po Złpol: 6.—

Kwity z opłat takowych do Kassy Stacyinéy wnosić się maiących, wydawane będą przez Podkoniuszego dozoruiącego respective nad stacyą Stadną, na blankietach podpisem Inspektora Głównego Stad JP. Ritze pieczęcią Rządową i podpisem tegoż Podkoniuszego opatrzonych, a w których także wyrażonem będzie opisanie klaczy po szerci, wzroście i latach, z oznaczeniem dnia i miesiąca kiedy i z iakim ogierem odstanowioną została. Te świadectwa służyć będą właścicielom za dowód rodowodu konia czyli klaczy, na rocznych Woiewodzkich popisach, do pozyskania nagrody.

Nakoniec ponawia się z strony Rządu zaręczenie, iż do zrzebiąt z tego zawodu pochodzących, Rząd zadnego prawa rościć, ani też w wolnem onych rozrządzeniu, przeszkadzać niebędzie.

w Warszawie dnia 3. Lutego 1821 r.

Wielki Koniuszy Koronny PREZES
(podpisano) Alexander Potocki.
Sekretarz Jeneralny (podpisano) Dulewski.
Za zgodność Sekretaz Jeneralny D. S i S. S K. P. Dulewski.

OBWIESZCZENIE.

Sąd Policyi Prostéy Powiatu Siennickiego.

Podaie do wiadomości publiczney iż w dniu 31 Stycznia r. b. w mieście Kałuszynie odebraną została klaczka mała lat 9. maiąca, kasztanowata, z wozem, chomontem poiedynczym i duą, od Józefa Dąbrowskiego o kradzież obwinionego; wzywa zatem niewiadomego właściciela, aby ten z dowodami własności w przeciągu dni 30. od daty dzisieyszey, do Sądu tuteyszego po odebranie zgłosił się, gdyż po upłynieniu terminu tego, klaczka rzeczona z wozem i chomontem przez publiczną licytacyą sprzedana i dochód ten na rzecz Skarbu obróconym zostanie.

Siennica dnia 9. Lutego 1821 r. Magnuszewski Pods: Głodzieński Pisarz.